

השוחט פרק שני חולין

עין משפט
נור מצוה

מִתְחַדֵּשׁ אֶת־מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ
מִתְחַדֵּשׁ אֶת־מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ
וְמִזְבֵּחַ אֲלֹהִים וְמִזְבֵּחַ וְמִזְבֵּחַ
מִזְבֵּחַ כָּלָבִּים וְמִזְבֵּחַ כָּלָבִּים
מִזְבֵּחַ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְמִזְבֵּחַ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִזְבֵּחַ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְמִזְבֵּחַ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִזְבֵּחַ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְמִזְבֵּחַ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

בינן נרשום

(ט) נ"ג כהוילך כהיל
 (י) נ"ג יומי' פטת ד' ד"ה
 (כ) נ"ג יומי' (איסוף)
 (ל) נ"ג יומי' (ספה)
 (מ) נ"ג יומי' (טבון)
 (נ) נ"ג יומי' (טבון)
 (ו) נ"ג יומי' (טבון)
 (ז) נ"ג יומי' (טבון)
 (ח) נ"ג יומי' (טבון)
 (ט) נ"ג יומי' (טבון)
 (י) נ"ג יומי' (טבון)

הו

מבחן

[ג] אבל בטהורת החומר יכול להשתפין ונתחסן
ומתיבת אלטמן מתני' ג
עד סוף הדברו רונש'ם מילא
וניב' שלא מונצא כבש
[ד] אמר עליון אמרין גראמרי דחת
רקבני שי עשוše שליל
בחולין: [ג] ואילו האבא
מקבל טומאה מכברין
וכובelin: [ד] ואמרין
בתה� רוזמן ואוכל הנאנק
[ס] ולעומם אשמעני דרי^ר
שלישי בחולין טנשען